

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 13. julija.

(Konec.)

Posl. dr. Lueger: Govor Plenerjev moral bi se v milijonih izvodov razširiti, da bi vsi narodi spoznali, da je avstrijska zbornica luogo di traffico. Z gospodarskimi predlogami se dela politična trgovina. Dosti pametneje bi bilo, če bi vlada rekla: Dovolj mi je vednih pogajanj, narodi naj volijo druge poslance, ki ne bodo vedno samo po političnih motivih ravnali. Vodja Poljakov rekel je levičarjem očetovski, naj si vzamejo Poljake za vzgled. Gotovo je mislil s tem reči, da takšnih reči ni smeti delati preveč očitno. Čemu to razpravljati po vseh listih; saj je dovolj skrivnih vrat, po katerih je priti do ministrov. Poljaki poznajo ta pota kaj dobro. Vodja levičarjev naj prosi vodjo Poljakov za malo lekcijo. Iz govora Plenerjevega ni bilo posneti, če so levičarji res kaj dosegli. Poznam grofa Taaffeja že par let. Občudujem ga, ker ve vse stranke res za nos voditi. Vsa čast gosp. Plenerju, navihan pa je grof Taaffe dosti bolj, kakor on. Govori se, da doseže ministerski predsednik vse, kar hoče. Dobil bi večino celo za zakon, s katerim se določa, da je odšteti vsakemu poslancu 25 batin — izvzemši seveda Poljake. Posl. Bärnreither govoril je o nekakšni captatio ad ignorantiam. Kdo je ignorant? Poljaki ne, od teh utaknejo levičarji marsikaj, celo posl. Plener je v svoji jezi lotil se samo dr. Kramarja. Torej sta ignoranta samo posl. Treuinfels in Šuklje. Konvertiti, ki so šele zadnji čas uneli se za zlato veljavo, so mi skrajno zoperni. Uložili so prošnjo, v kateri naglašajo: Ali nismo sposobni za vse, ali nismo rojeni za kaj višjega? Vlada, upam, ne bo teh prošenj ugodno rešila. Papirnati denar je povzdignil naše gospodarstvo. Čemu torej izpreminjati ga? Celo Plener je priznal, da se bode ažija tudi v bodoče preminjala. Papirni denar je kakor olje, ki umiri in zjednači trgovinske fluktuacije. Prelatu Treuinfelsu, ki se naudušuje za zlato veljavo, pravim samo to: Božja previdnost ni za to, da pomaga tistim, ki delajo bedarije, ampak za to, da jim pokaže, da delajo bedarije. Ali bi se bili Poljaki tudi

potegovali za novo valuto, če bi bil finančni minister namestu sladkorja obdačil — žganje? Branili bi se je bili na vso moč. Čestitam finančnemu ministru, da je našel, kje Poljakov ni smeti prijeti. Bärnreither je tožil, da Avstrija ni trgovinska država. Urok temu je, da orijentalci v iztoku nimajo nič zaupanja do orijentalcev na zapadu. Če se bode Amerika poprijela srebra, mi pa bomo imeli zlato, bo naše izvažanje kmetijskih pridelkov pri kraji. Papirnati denar je kakor močna jed, kakor cmoki, ki storé človeka trdnega. Kdor preveč cmokov poje, ta zbolí. Prav tako je s papirnatim denarjem. Če fin. minister ne bode mogel dobiti dovolj zlata, ga bodo bankirji kar odrli. Kar je Steinwender govoril, tega ni resno upoštevati. Če je posl. Šuklje za predloge, to še ni nikakršen dokaz, da so Slovenci zanje uneti, to je le dokaz, da jih vlada boče. (Burno odobravanje.) Poljaki so sami priznali, da regulacija ni v njih interesu, liberalcem pa povem naravnost, da zanj niti liberanci niso. Če bode posl. Treuinfels glasoval z mirno vestjo za predloge, glasoval bom jaz s prav tako mirno vestjo zoper predloge. (Burno, dolgotrajno odobravanje in ploskanje.)

Podpredsednik Chlumeccky posvari galerijo in preti, da jo bo dal izprazniti.

Posl. dr. Foregger izreka Luegerju zahvalo, da z njim ni tako ravnal, kakor z drugimi ter izjavlja, da bode glasoval za predloge. Zlata valuta sicer ni popularna, temu pa je vzrok zdvijana agitacija. Drugo vprašanje pa je, ali je vlada sposobna izvršiti to nalogo. Vlada upravlja državo v družbi z fevdalci in njih slovanskimi pritisklinami Nemcem na škodo. Kriza ni nastala radi imenovanja dvornega svetnika. Govornik omenja, da mora Celjski magistrat slovenske uloge slovenski reševati, da je notarska zbornica v slovenskih rokah i. t. d. Kakor na Štajerskem, čutijo tudi drugod neko tajno vlado. Govornik votira zakone ne iz zaupanja do vlade, ampak zato, ker se zanaša na življensko silo nemškega naroda.

Posl. Suess govori jako stvarno in pojasnjuje strokovno svoje posebno stališče.

Razprava se potem zaustavi; prihodnja seja jutri.

Na Dunaji, 14. julija.

Generalna debata o valutnih predlogah je končana in zbornica je z veliko večino izrekla se za to, do se začne specijalna razprava. V današnji seji zavračal in pobijal je finančni minister dr. Steinbach nasprotnike regulacije, generalna govornika dr. Kaizl (contra) in dr. Menger (pro) pa sta skušala še jedenkrat pojasniti politično situacijo. Kontroverza pri „stvarnih popravkih“ mej dr. Luegerjem in posl. Šukljejem bila je precej opopranja.

Finančni minister dr. Steinbach: Zahvaliti vas moram najprej za mnoge dokaze zaupanja in simpatije, zahvaliti se moram tudi poročevalcu, ki je v kratkem času izdelal poročilo. Tendencija predlog je, stabilizovati valuto. Vrednost denarja naj se v bodoče na nobeno stran več ne preminja. Sedanji valuti podloga je srebro, papirnati denar pa je postal več vreden, kakor bi biti smel. To je nenaravno stanje. Če ne spremenimo valute, padla bode vrednost papirja vedno bolj in to je slabo znamenje. Nasprotniki valute nasvetujejo, naj se pomnoži ta denar; to bi grozne posledice imelo za vse tiste, ki dobivajo stalno plačo. Če izdamo danes za 300 milijonov goldinarjev papirnatega denarja, narasla bi ažija strahovito. Sicer je pa to po veljavnih naših zakonih nedopustno. Posebno unet za papir je poslanec Schlesinger. Zanj velja to, kar je povedal poslanec dr. Lueger o močnati jedi, o cmokih. Pri valuti stopi v veljavo stari rek „n'est que le premier pas qui coûte.“ Z druge strani se pravi: ker je množitev papirnatega denarja nevarna, izdajte več srebrnega denarja. A kakšni bi bili nasledki, da se ravnamo po teh nasvetih. Usodo srebra je pač najbolje popisal posl. Suess sam. V dotični knjigi dokazuje Suess, da bode srebro izgubilo še dosti svoje sedanje vrednosti. Veljava naša bi bila dvakrat oškodovana, če bi srebrni denar pomnožili: papirnati denar bi izgubil od svoje vrednosti in prav tako tudi srebrni denar. Z mnogih strani se je reklo, da bi bilo dobro, če bi države kaj storile za to, da se vrednost srebra ne bode mogla zmanjšati. Če bi se to res zgodilo, bila bi naša nesreča popolna, v sedanjih razmerah namreč. Ve-

LISTEK.

Otroci.

(Pripovedka M. Krestovske, iz ruščine prevel V. K. Ratimir.)

Bil je topel juljski večer. Na letovišči pri Arčevih zbrali so se sosedi k igri in postavili na odkriti plasti, s katere so vedle stopnice v vrt, na jedni strani malo zeleno mizico z dvema svečama za igralce (whistarje), a na drugi strani sedle so gospé za mizo s čajem. A čaj morali sta pili samo dve starši gospé — sama Arčeva in njena prijateljica Jevgenija Pavlovna Iljenko, koje mož je tudi kartal za malo mizico; mladež se je pa razšla sprehajati po bregu jezera.

Večer je bil tako tih in topel, da skoro niti migljati ni plamen sveč pod steklenim pokrovom; le mali ponočni metuljčki in veše letale so okolo njega in osmojene padale na beli prt, onemoglo trepetaje svojimi osmojenimi perotnicami. Svetloba padala je z balkona z ravnimi, povprečnimi progami v vrt in razsvetljevala temno, kakor zaspalo zelenje grmovja s čudovitimi zobčastimi pegami. A dalje tam za omrežjem vrta kazala se je polna

temota, le zvonki glasovi mladeži razlegali so se od tam, zdaj tu, zdaj tam, a z drugega brega zaslišali so se nakrat pri lehkem pihljaju vetra glasovi oddaljene godbe.

Gospé za čajno mizo sedeli sta z delom v rokah in razgovarjali se z onim poniženim, a ožvljenim glasom, s katerim govoré ženske druga za drugo o predmetih, kateri jih zanimljejo. Predmet bil je zelo zanimljiv. Ženja, starša hči Evgenije Pavlovne, se je omožila z mladim častnikom generalnega štaba, in prijateljici razgovarjali sta se o ženinu, nevesti, doti in v obče o različnih načrtih in zaumkih pri tem povodu, kateri vsekdar celo nevedé z lehka vznemirjajo in zanimljejo ženske.

Jevgenija Pavlovna bila je jako zadovoljna s to partijo: ženin bil je pameten, vrl človek, in dasi ni imel premoženja, napredoval je pa zato v službi jako dobro in imel sijajno nado.

Jevgenija Pavlovna je v obče dokaj rada ženila in možila, zato je bila zelo vesela, da sta vender-le dosegli dve njeni hčeri ono prekrasno dobo, ko je mogla drage volje skrbeti za njiju v tej reči.

Otroci Marije Nikolajevne bili so pa še mali, — najstaremu bilo je šele 10 let, zato še nikogar

ni mogla močiti, a popolnem je sočuvstvovala svoji prijateljici. Res, da je bila pri njej še mlada sestra Zina, katera je bila brez očeta in matere in zmlada žila pri njej; no Marija Nikolajevna smatrala jo je bolj hčerjo, nego sestro, in menila, da je celo za Zino še prerano, da bi mislila o tem.

— C'est le premier pas qui coûte! dejala je smepljajem Jevgenija Pavlovna. — Vsak začetek je težek, a sedaj naglo omožim tudi Věro. Potem oženim pa še Aleksandra! pristavila je nakrat z nekakim sosebno prekanjenim vidom in po strani pogleda na Marijo Nikolajevno, na kar se je pa ta nehoté zasmejala. Aleši bilo je šele 18 let; ravno-kar dovršil je gimnazij in jedva je pripel sinji vratnik, že ga je hotela ženiti Jevgenija Pavlovna hkratu s hčerama.

— Nu, nu, le smejite se, rekla je Jevgenija Pavlovna, ker je razumela, čemu se smeji njena prijateljica, kar je pa nič ni motilo, — a jaz sem mu že nevesto izbrala! Prekrasen par bode! Čem bolj gledam na njiju, tembolj se prepričujem, da sta kar stvarjena drug za drugega.

— Katera je pa ta? vprašala je Marija Nikolajevna s šaljivo sumnjo, ker nikakor ni pričakovala, katero si izbere njena prijateljica.

Ijava naša je odvisna od inozemstva, rekel je povse opravičeno neki govornik. To je uzrok, da se je vlada lotila regulacije in se odločila za izvršitev v tistem hipu, ko so bile podpisane trgovinske pogodbe. Drugi povod so bile razmere v Ameriki. Ko bi se bila regulacija naznanila v prestolnem govoru, imeli bi dosti več stroškov, ker bi bila spekulacija to izkoristila. S predlogami, o katerih se vrši razprava, storjen je prvi korak k regulaciji. Mogoče je, da bode tudi o prehodnem stanju izcimila se azija, ni pa res, kakor se trdi, da bi to vso regulacijo uničilo. Trgovinska in plačilna bilanca moreta povzročiti majhne izpremembe, a to se bo lahko izravnilo. Prememba azije se da zaprečiti po previdni bančni politiki. Očitania, da obvelja vse, kar zahtevajo Madjari, se mi ne zdi srečno; s tem bi sami sebi dali nezaupnico. V ogerski zbornici čuje se nasprotna trditev vsak dan. (Poslanec dr. Fass: Tam pravijo to iz lokavosti.) O vrednosti našega carinskega in trgovinskega razmerja z Ogersko je v obeh državnih polovicah razen javnega umenja še privatno mnenje, katerega pa nihče ne izreče. — Kmetijstvo imelo bode od nove valute samo dobiček. Situacija je enostavna: Izvozne razmere ostale bodo kakor so sedaj, a večja vrednost denarjev bo onemogočila zadolženje. — Posebno hudo pestil me je prof. Suess in mi obečal trojko v nemškem jeziku. Zagovarjal se bom kakor dijaki. Solamen miseris, socius habuisse malorum. S teoretiškimi nazori njegovimi se ne bom bavil, pač pa o praktičnih nasveti. On želi, da se ustavi kovanje srebra — jaz tudi; on želi prosto kovanje zlata — jaz tudi. On želi fakultativno relacijo — jaz pa ne, ker je to nemogoče, ker država ne more recimo vsak mesec ukazati upniku, toliko in toliko zlatega denarja je vredna tvoja tirjatev. Glede drobiža se mi Suess zelo upira, a novi drobiž bo bolji od starega, kajti srebra je bilo v starem drobižu le bore malo. Diferencija mej monometalisti in bimetalisti je že zastarela. Tudi v drugih državah — na Francoskem — so bili pri regulaciji valute mnogi nasprotniki. Vabim vas, da storite korak, katerega zmatram sigurnim, in prosim, začnite specialno debato.

Poljedelski minister grof Falkenhayn pravi, da se čuti primorane poseči v razpravo, ker je neki govornik očital agrarcem, da delajo za interese židovske haute finance, če glasujejo za predloge. Vsi poklici imajo škodo od neurejene sedanje valute, torej tudi kmetijstvo in tudi doinar, za katerega je prvo vprašanje pač to, ali si more za svoj denar kupiti jednega ali dva cmoka. Mali obrtovalec je skoro v istih razmerah. Kar se dostaje mobilnega kapitala, oziroma kapitalistov, deliti jih je v dve vrsti: v takšne, ki hočejo solidno tržiti in v takšne, ki živijo od spekulacije. Sedanje denarne razmere so za spekulante izvrstne. Komu je torej v korist, če se trdi: kdor je za predloge je zločinec?

Posl. grof Fries polemizuje s Suessom, zagovarja predloge in pravi, da z veseljem izreka finančnemu ministru zaupanje.

Posl. dr. Kaizl: Dovolite, da vam povem staro anekdoto. V neki švabski vasi zbrali so se

kmetje okoli svojega župnika in unel se je pogovor o železnicah. Župnik se je močno trudil, da kmetom razloži, kaj je to parni stroj. Iz začetka je težko šlo, polagoma pa so kmetje le začeli prikimavati in naposled bili povse prepričani. Po končanem pogovoru oglašil se je najpametnejši in rekel: gospod župnik, še nekaj nam povejte, kje pa je v parnem stroju skrit konj? (Živahna veselost.) Ta anekdota karakterizuje tudi debato. Regulacija valute je sicer potrebna, a predloge, kakor jih je odobril odsek, so nedostadne, vrh tega pa nimamo do vlade nikakega zaupanja. Največja sreča za avstrijske davkoplačevalce pa je vsekako to, da ni Plener finančni minister. V tem zasedanju imeli smo s politiko jako mnogo opraviti. Vlada in levica sta prouzročili odločbe, katere so primorale češke poslance, da so začeli ostro opozicijo. V prvi vrsti je to ustanovitev sodišča v Teplicah; prepoved glede grbov, ki je politično prepričanje češkega naroda močno užalila; nasvet Widmannov glede zakona o stavbenih obrtih. Mimo teh reči bilo je več vprašanj, katerih so se gospodje ogibali kar najbolj mogoče, to je predlog o delavskih zbornicah, o aferi Spinčičevi, posvetovanja v tiskovnem odseku. Takšna je bila nepolitična politika. Deklaracija, storjena pred poldrugim letom, je bila politična tartufferija, kajti levica pridružila se je stranki, ki je pravi mojster, kar se tiče političnega izkoriščanja. Vsaka resna stranka mora delati tako, da je moči upravo uravnati vsak hip po njenih principih. Katera stranka tega ne stori, tista tira fakično politiko. Nedosežna domišljavost in skrajna prevzetnost pa je, če se katera stranka predstavlja kot stranka vseh strank. Vašim principom „jedinstvo, nemštvo in svoboda“ stavljamo nasproti svoje principe: historično in organično jedinstvo države, enakopravnost in svoboda. Mi bi se tudi lahko nazivali državno stranko, a nismo tako otročje zaverovani v naslove. Pokazali smo, da smo sposobni za resno delo. (Posl. Masaryk: Bolj, kakor državna stranka.) Vi pa bode uničili svojo stranko in parlament, druge stranke pa ovirate storiti kaj koristnega in prouzročate splošno stagnacijo. Ves vaš program se je izjalovil. Politika sili na površje. Vse, kar ima kaj moči, življenske sile in bodočnosti, druži se zoper tisto stranko, ki si domišlja, da ji pristojajo atributi avstrijske stranke. Če se bode odpovedali netoleranciji, potem ne bo vladala v Avstriji samovoljna vlada, ampak nastalo bo zdravo življenje, vladala pa bode svoboda. (Burno, dolgotrajno odobravanje.)

Posl. dr. Menger očita Mladočehom, da hočejo Avstrijo razkosati in z brezobzirno zdivjanostjo Nemce uničiti. (Klici: Nesramno obrekovanje!) Če ste avtonomisti, zakaj ne daste Nemcem na Češkem zahtevane avtonomije. Vi govorite o svobodi, vi, ki kličete na pomoč duhovščino, plemstvo in državno pravo, samo da bi Nemce dobili pódse. Kar imate avtonomije, dali smo jo vam mi! Poskus, ustvariti zakon o narodnostih, zaprečili ste Čehi. Vlada dajala je prejšnji večini dvanajst let koncesije na troške Nemcev. Očitajte nam, da smo bankerotovali, to pa je le jeza, ki govori iz vas, ker smo vam štreno zmešali.

pravi ljubljene, zato ga je želela urediti posebno dobro in srečno. Toda bolj skeptična Marija Nikolajevna ni mogla tako naglo nalezti se njenih sanjarij; prilagala jim ni nikakega resnega pomena, samo posmehovala se je in majala z glavo na tako drzno in razvito domišljijo svoje tovarišice.

Mej tem pa se je razšla mladež, ne sluté, kako se rešuje na balkonu njena usoda, v skupinah po vsem polukroglem bregu. Mlad Nemec Štegelj, tudi sosed Arčevih, izmislil si je, da bi lovili rake z lučjo, in vsem je grozno ugajala ta misel. Takoj so prinesli mrežico, palčico in luči, razdelili se v male skupine in odpravili se na lov. S tihim govorjenjem in smehom, katerega se sicer niso mogli vzdrževati, a skušali zadušiti ga, da ne bi prestrašili rakov, prehajali so pazno z jednega mesta na drugo, skrbno razsvetljujé svojimi na dolgih palicah gugajočimi svetilnicami vsak kamen in travo v vodi, in njih dvigajoče se luči, migljajoče kakor svetle zvezdice, prebežale so res breg.

Mala Manja, starša hčerka Arčevih, je tudi prosila mater, da sme „z velikimi“, in sedaj je le plašila vse rake svojim šumnim veseljem in mešala zdaj tej, zdaj drugi skupini, katera jo je podila od sebe. (Dalje prih.)

S tem je bila generalna debata končana in začeli so se stvarni popravki.

Posl. Šuklje pravi, da ga je Lueger sumničil, češ, da glasuje za valutne predloge za to, ker vlada tako želi. Če trdi Lueger, da so Slovenci zoper novo valuto, je to dokaz, da ne pozna razmer na Kranjskem; kranjska kmetijska družba in občinski svet Ljubljanski izrekla sta se jednoglasno zoper akcijo, katero so bili proti regulaciji začeli protisemitje.

Posl. dr. Lueger: Posl. g. Šuklje je rekel, da sem ga sumničil. V tem oziru omeniti hočem le dveh dogodkov iz političnega življenja njegovega: Profesor Šuklje je bil tisti mož, ki je takrat, ko je hotel minister Gautsch ustanoviti novo mesto dvornega svetnika, ponovil ta predlog v zbornici in to v nasprotju z večino odseka; drugič: ko je bil Šukljejev kolega Obreza predlagal borzni davek od 50 kr. do 1 gld., potegoval se je Šuklje za vladno predlogo, določajočo davka 10 kr. To zadošča popolnoma za karakteristiko posl. Šukljeja.

Razen Luegerja in Šukljeja popravljali so še drugi poslanci razne trditve.

Posl. dr. Gregorec zavrača Foreggerjeve trditve glede razmer na slovenskem Štajerji. Nemcem se na spodnjem Štajerskem dosti bolje godi, ko Slovencem; tam se ne slovenizuje, ampak germanizuje se.

Poročevalec Szczepanowski priporočal je končno, naj začne zbornica specialno debato, kar je obveljalo z veliko večino.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. julija.

Plenerjeva izjava.

Plener je v svojem valutnem govoru povedal, da levica vsled zadnjih pogajanj z grofom Taaffeom ne bode nasprotovala valutnim predlogom, a niti z besedico ni povedal, kaj je izposloval. Zato tudi nemški listi s to izjavo niso nič kaj zadovoljni. Zdi se jim, da je levica prodala svojo opozicijo, kakor Ezav prvorojenstvo za skledo nezabeljene leče. „Grazer Tagespost“ poroča tudi iz „zanesljivega“ vira, da je grof Taaffe obljubil levičarjem v poplačilo njihove poslušnosti — dež. predsednika kranjskega, gospoda barona Winklerja, in nadaljevanje delitve sodnih okrajev na Češkem, seveda za zdaj samo v teoriji, to je v komisijah. „Tagespošta“ ni s tem kar nič zadovoljna, češ, da pojde g. baron Winkler v pokoj, je že prej bilo gotovo, komisije pa tudi ne bodo nič opravile. Zato pozivljve ta list levičarje znova, naj stopijo v opozicijo.

Rumuni in Madjari.

Turanski terorizem, s katerim kroté in pesté Madjari na Ogorskem živé Slovane, Rumune in Nemce, rodil bo prej ali slej slab sad. Rumuni so se odločno uprli in delujejo na vso silo. Neutrudna „ligue pour l'union d'instruction“ izdala je svoje letno poročilo, iz katerega vidimo, da je za tlačene Rumune na Sedmograškem in Ogorskem nabrala lepo svoto denarja, za svojo akcijo pa si stekla simpatije vse Evrope. Madjari so vsled intenzivne agitacije Rumunov skrajno razburjeni. Posebno jih peče „memorandum“, katerega je hotela rumunska deputacija izročiti cesarju. Napovedana je v tej stvari posebna interpelacija v ogerski zbornici; vodilni motiv ji bode: veleizdaja — represalije.

Vnanje države.

Narodna slavnost francoska.

Po vsem Francoskem vršila se je včeraj narodna slavnost, obletnica, kar je narod razrušil Pariško bastillo. Pariz je bil včeraj ves v zastavah, poleg francoskih trobojnic bilo je razobešenih tudi mnogo ruskih zastav. Navzlic splošnemu veselju vender ta dan ni bil letos tako šumen, kakor druga leta. Pariškim bourgeois teži dušo — strah pred anarhisti. Raznesla se je govorica, da je policija zaprla nekaj prav nevarnih anarhistov, ki so hoteli maščevati Ravachola. Anarhist Droubet je tudi res izpovedal nekaj; vsled njegove izpovedi preiskala je vlada trdnjave okoli Pantina in našla 24 pripravljenih dinamičnih patronov.

Bismarck in nemška vlada.

Bismarck se mudi sedaj v zdravilišču Kissingen, deluje pa neumorno, noč in dan. Iz Friedrichsruhe dobiva skoro vsak dan zabojo, poln raznih spisov. Te spise pregleda Bismarck vse sam. Silno senzacijo je naredila vest, da je Bismarck dva zaboja raznovrstnih spisov poslal na Angleško. Tudi sicer je Bismarck sedaj baje ves drugačen, kakor prejšnja leta. Zdaj hodi v gledališče, v koncerte, na promenade, vzprejema deputacije in govori o političnem položaju. Splošni nazor je, da bode razpor mej Bismarckom in nemško vlado končno prišel do neke krize. Gledé zadnji objavljene ukazov nemškega cesarja pravijo nekateri Bismarckovi listi, da

— Vaša Zina! prorokovala je Jevgenija Pavlova z nekako sijajnostjo vesela utisa svojih besed.

— Za Boga! vskliknila je Marija Nikolajevna, — saj to so še otroci!

— Ne dé nič, rekla je uporno in prepričevalno Jevgenija Pavlova, — že zrastejo! A saj ne pravim, da bi se poročila takoj; možno je počakati kakih dve, tri leta, a zato si pa samo predstavite, kako prekrasen par bode to!

— Lep par, v katerem je žena kako poldrugo leto mlajša nego mož!

— Nu, kaj to! to ne dé kar nič. Ako bi bilo Zini šestindvajset, a ne šestnajst let, Aleši pa petindvajset — potem bi se res ne vjemalo, ker žena se začne starati že čez kakih deset, dvanajst let, a mož bode v bistvu še povsem mlad. To je res nevarno in neprijetno. Ako ju pa oženimo, ko bode Zini osemnajst in Aleši dvajset let, bode to kakor navlaš pravilno čas. Vkupe bodeta mlada, vkupe se začneta starati in dve življenji zlijeta se popolnoma v jedno. In pri tem bode imel vsak iz njiju v zalogi po dvajset let te mladosti! Dà, menim, da je to najpravičnejše, a vi bode videli, kako izvrstno bodeta živela! vzkliknila je Jevgenija Pavlova, predstavljaje si že sedaj njiju bodočo srečo, katera jo je že sedaj veselila in ganila. Sin bil je njen

so ta pisma pisana nelogično in jim je le namen naznaniti, da Bismarck ne bo nikdar več prišel na krmilo

Razmere v Belgiji

so tako zamotane, da je kriza neizogibna. Sedanja klerikalna vlada se je angaževala za kraljev referendum, a temu se upira močen del klerikalne stranke pod vodstvom bivšega ministra Woeste-a. Ministerski predsednik Beernaert sklical bode te dni klerikalne poslance in jim stavil ultimatum. Tudi liberalci niso jedini, v katerem zmislu je reformovati ustavo; sosebno neprijetna jim je splošna volilska pravica, a socialisti, kateri so jim pri volitvah pomagali, so nepopustni in tirjajo svoje plačilo. Izdali so parolo: splošna volilska pravica, ali pa splošen strajk, če ne — upor.

Dopisi.

Iz Jesenice, 11. julija. — [Izv. dop.] (Proti „brezdomovinstvu“!) V 154. številki „Slovenca“ z dne 9. t. m. poroča nek razborit „Star Rovtar“, nam dobro znan mlad fanatik, kako se je vršila vizitacija v Rovtah nad Jesenicami dne 27. maja t. l. po knezoškofu dr. Misiji. Tudi mi smo se udeleževali vzprejema, kolikor so nam tega dovoljevale naše skromne moči. Mi bi torej ničesar ne imeli zoper poročilo, da bi se dopisnik ne bil zakadil pri tej priliki v neko društvo, ki je prišlo v to stvar kakor Poncij v „kredo“.

Nemilo nas je dirnulo in hudo razburilo to, kar pisec navaja proti koncu svojega dopisa. „Stari Rovtar“ piše od besede do besede: (Dotično je že navedel „Slov. N.“ in ker nihče ne čita rad dvakrat takih spak, zato jih ne ponavljamo.) ... Naravnost rečeno, se pravi to — hujskati. In ako hujska na tak nesramen način osoba, ki je v prvi vrsti poklicana skrbeti, da se ohrani „mir na zemlji“, potem je to toliko hujski madež na njeni duši, kolikor več zla s takim nepremišljenim hujskanjem komu po nedolžnem povzroči.

Vprašamo, kaj ima Ljubljanski „Sokol“ opraviti z vizitacijo knezoškofa dra. Misije v Rovtah in kaj s podlistkarjem K. v „Slov. Narodu“? Kako pride naše prvo slovensko društvo „Sokol“, ki ima, reči smemo, največje zasluge za probujenje naroda slovenskega, do tega, da ga napada ta „uboga smet“ v „Slovenca“ tako neotesano, brez najmanjšega uzroka? Kaj je storil „Sokol“, da ga s silo in za las hočete tirati v prepire, katerih on zagrešil ni, še manj se jih udeleževal ali jih sploh povzročil! „Brezdomovinstvo“ stopa v resnici čez dalje jasneje na dan in pomaga povsod, kjer je treba kako narodno društvo ali kakega odločnega narodnjaka obklesiti in v blato pogaziti. Naši „brezdomovinci“ so pravi dinamitardi, ki nobene narodne stvari in nobenega narodnega podvzeta več trpeti ne morejo. Čitalnice, bralna in pevska društva, „Sokol“, vse to jim je danes že odveč in celo Ljubljanska mestna hranilnica jim preseda.

V naše kraje, posebno v Belo peč zahaja redno, skoro bi rekli, leto za letom nemški „Turnverein“ iz Ljubljane in tudi iz Trbiža, kjer jim je prijetno in varno zavetišče. S posebno protekcijo naših nemških fužin osrečila je ta gospoda tudi že naše Jesenice s svojim pohodom. Poleg teh osrečujejo nas še nemški hribolazci iz Nemčije in drugih takih krajev, ki naše gorjance, ne izvzemši tudi Rovtarjev, navdušujejo za vse bolj, nego za slovensko stvar. Naposled dela za ponemčevanje naših krajev na vse kriplje tudi naša obrtna družba, katera se je „Slovenčevemu“ dopisniku koj omilila, ker je dala pri tisti priliki svojo ekvipažo in nekaj smodnika na razpolaganje. Da bi se gorenjska stran prej ko mogoče čisto ponemčila, v to delajo združeno vse sile, in javna tajnost je, da Nemci čedalje bolj hrepenijo po naših pokrajinah in po rajskem našem Bledu. Ali bi ne bilo za naše kraje koristno, da bi poletelo k nam večkrat tudi naše vrlo slovensko telovadno društvo „Sokol“? Kaj Vam je treba hujskati proti društvu naše Rovtarje, ki so mirne duše in so pametnejši od onega fanatika, ki jih je hotel v „Slovenca“ opravičevati, s tem si pa podpisal sam spričevalo „brezdomovinstva“? Slavnemu „Ljubljanskemu Sokolu“ pa svetujemo, naj se ne dá plašiti po teh in enakih prismodah. Ako se je „Sokol“ res namenil priti k nam na Jesenice, le pride naj brez skrbi. On nam bode dobro došel gost in sijajen vzprejem mu je zagotovljen.

Iz Štajerske 14. julija. [Izv. dopis.] (Po §-u 11.) Lani je par Novomeških dijakov po vsem mogočem junaštvu in nadčloveški juristično-politični bistrumnosti prišlo pod ključ. Dotični juristi pa

niso vredni, da bi jermena odvezavali od čevljev nekaterih štajerskih političnih juristov. Jedni in drugi telovadijo na glasoviti „Prügelverordnung“ z 20. aprila 1854 obč. drž. zak. št. 96. Ta zakon je še jedini, ki ga umó naši politični juristi. Samo ta zakon ima tako široko ograjo, da se tudi pamet najbolj razposajenega jurista svobodno prekopicuje, ne da bi se kam zadela, pri družih jim itak le prerada juristična pamet čez planke uide. Pa čujte!

V Šmariju pri Jelšah imeli so slavni purgarji že od nekaj lepo navado, da so pribijali številke na svoje hiše. In ker je to tako imenitno, če človek nemško zna, dali so delati lepe tablice: „St. Marein Nr. 1.“. Toda to je bila poprejšnja generacija. Sedanja Šmarijčani pa v svoji večini ne marajo za nemškutarijo. In zato jim je bilo prav ljubo, da je hišni posestnik g. drd. Kartin pribil nekega dne slovensko tablico na svojo hišo. Oddali so mu zaradi tega še svoje tablice in namestu nemškega napisal napisalo se je na tablico: Šmarije št. ... Grozno hudodelstvo! To slovansko poplavlje žugalo je utopiti duhovitega bivšega feldvebeljna Streharja in slavnega kramarja Löschnigga. Storita nekaj korakov in kaj se zgodi? Kar „brevi manu“ prišel je g. drd. Kartin pred „preki sud“ in po §u 11 sloveče „Prügelverordnung“ ima g. Kartin iti 48 ur „kašo pihat.“ —

„Jedēs polizeiwidrige Verhalten an öffentlichen Versammlungsarten, wodurch ein Aergerniss gegeben wird“, to je tista sloveča določba. Kaj bode pomagalo ubogemu g. Kartinu, da je preštudiral vse avstrijske zakonike, ko tega ni čital. Kdor pa misli, da se ta določba ne da uporabljati pri tem Kartinovem hudodelstvu, naj pazljivo čita: Polizeiwidriges Verhalten: to je neko obnašanje, welches „einem Polizei“ „zuwider“ ist. — Dem Löschnigg ist das Verhalten des Herrn K. „zuwider“ ergo, quod erat demonstrandum. — An öffentlichen Versammlungs-orten: tablice so bile ob javnih cestah pribite in g. Löschnigg stoji zmiraj na cesti. — „Aergerniss“, pa je nekaj, kar koga jezi in ker so se jezili gosp. Löschnigg — Bog daj, da jim ne bi škodilo — zato mora g. Kartin v luknjo.

To je pravo! Tako bomo ukrotili vse nemirne državljane. Kaj treba v bodoče izjemnega stanja za Dunajske socialiste, kaj je treba bilogenerala Rambergarja na Hrvaško? Kakega komisarja pošljemo tje, v jedno roko mu damo bridki meč, v drugo slovečo naredbo od 20. aprila l. 1854, potem še jednega, ki mu jo bode razlagal in nekaj tolmačev za slovenski in druge jezike in mir bo v deželi. Kadar pa se bode zopet prva univerza na Kitajskem ustanovila, tedaj jim tudi lahko pošljemo kakega komisarja, da jim bode tradiral ekskurze o naredbi z l. 1854. Gosp. Kartin se seveda ne bode pritožil.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Zadarski „Narodni List“ piše v zadnji številki od srede 13. t. m.: „Stigao je jučer u Zadar odlični rodoljub slovenski, radikalni zastupnik na Ljubljanskem saboru, častni Ivan Hribar. Proputovat će Dalmacijom i Bosnom sa svojim jedincem, kojega hoće, da upozna sa svim slavenskim zemljama. Dobro nam došla mila brata!“ — Upokojeni polkovnik 25. pešpolka gosp. Avgust Salomon, ki je služil prej pri domačem pešpolku bar. Kuhn, izbral je kot svoje bivališče Ljubljano.

— (Posebni vlak v Postojino) z zelo znižano ceno prireja povodom glavne skupščine sv. Cirila in Metoda dne 28. julija g. J. Pavlin v Ljubljani. Vlak se odpelje ob 7. uri zjutraj iz Ljubljane in se vrne ob 9. uri zvečer iz Postojine. Znižane cene veljajo za vse postaje južne železnice mej Mariborom, Gorico, Trstom in Postojino. G. Pavlin bode razposlal tekem prihodnjega tedna vozne listke vsem Ciril-Metodovim podružnicam v razpečevanje. Ker je tudi oskrbništvu Postojinske jame dovolilo dne 28. julija popoldne prosti vstop v jamo, pričakovati je obilne udeležbe iz vseh slovenskih pokrajin.

— (Škof Flapp in „Diritto Croato“.) V zadnji številki izbornega Puljskega glasila za prava Slovanov sploh in posebno še isterskih Hrvatov in Slovencev, čitamo: „Ali uživa mons. Flapp poseben privilegij pri cenzorjih isterskih?“ To vprašanje stavili smo pred tednom dni odlični osobi, ko je bil naš list zaplenjen, ker je prijavil odlomek dopisa, tiskanega v Ljubljanskem „Slov. Narodu“, v katerem dopisu se je kritikovalo postopanje mons. Flappa proti slovenski

duhovščini njegove škofije. Odlična osoba odgovorila je: „Da“. „In zakaj?“ Vprašali smo mi. „Zakaj — tega ne morem povedati“ bil je jednostaven a jako značilen odgovor. Naše najsrčneje čestitke privilegovanemu prelatu.

— (Šolsko leto sklenili so) s slovesno mašo danes tudi višja realka, slovenska nižja gimnazija in žensko učiteljsko. Po končani maši razdelila so se v vseh zavodih spričevala. Na ženskem učiteljski bodoča bodoča šolske leto samo 2. in 4. tečaj.

— (Zrelostni izpit na c. kr. Ljubljanskem učiteljski) končali so se včeraj. Udeležilo se jih je 10 kandidatov iz 4. letnika, jeden pomožni učitelj in jedna privatistinja iz Škofeloškega samostana. Vseh dvanajst naredilo je izpit z dobrim uspehom.

— (Društvo „Slavec“.) Izlet Slov. del. pevskega društva „Slavec“ na Bled v nedeljo dne 17. t. m. imel bode naslednji vspeh: Ob 6. uri zjutraj zberejo se izletniki na državnem kolodvoru, od koder se odpeljejo ob 6. uri 20 m. Ob 10. uri zajuterk pri gosp. Jeklarji na Bledu. Ob 11. uri sv. maša na otoku, pri kateri poje društvo „Slavec“. Po maši vožnja po jezeru. Ob 1. uri skupni obed pri Petranu. Po obedu prosta zabava. Odhod iz Bleda ob 7. uri zvečer. Izlet vrši se le ob ugodnem vremenu. K obilni udeležbi vabi najljubljenejši odbor.

— (Ljudsko veselico) napravi v nedeljo 17. t. m. „Bralno društvo“ v Dolu. Pri njej bodo sodelovali pevci društva „Ljubljane“. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Slovensko „bralno društvo“ v Kranji) priredi od 18. julija do 31. julija 1892. na vrtu g. Petra Mayerja ml. kegljanje za dobitke. Dobitki so: I. 3 cesarski cekini. II. 10 goldinarjev v srebru. III. 5 goldinarjev v srebru. IV. 3 goldinarje v srebru. V. Šaljivi dobitki. Serija treh lučajev velja 10 kr. Kegljanje se konča 31. julija točno ob 9. uri zvečer. K prav mnogobrojni in živahni udeležbi vabi najljubljenejši odbor.

— (Izginil je) dne 19. junija t. l. iz Škofje Loke hlapec Jožef Rebol, ki je služboval pri jedni hiši 33 let. Bati se je, da se mu je kaka nesreča pripetila. Bil je visoke, krepke postave in podolga-stega, zagorelega, obritega obraza. Imel je nedeljsko obleko, kratke hlače in visoke škornje. Dotični, ki bi ga zasledil, se prosi, da to naznani uredništvu našega lista.

— (Toča) je pobila v ponedeljek po mnogih krajih na Gorenjskem, posebno okolu Trziča, in napravila veliko škodo na polji.

— (Odlikovanje) Piše se nam iz Novega mesta dne 14. t. m.: Tukajšnjemu c. kr. okr. naredniku gosp. Antonu Trzinjarju pripel je danes povodom njegovega umirovljenja g. c. kr. okrajni glavar srebrni križec s krono za zasluge. Bilo je navzočih mnogo gg. uradnikov in drugih gospodov. G. Trzinjar, rodom Ljubljčan, je njega dni bil jedini pri političnem oblastvu v Novem mestu, da je na prošnjo političnih uradnikov vsaj toliko „slovensko“ pisal in prevajal, da je naš kmet razumel, česa od njega zahtevajo. Ta je bil tedaj oni mož, h kojemu so se v sili po „znanje“ zatekali.

— (Občinske volitve) V občini Bloke v Logaškem okraji bil je voljen županom posestnik g. Janez Modic iz Nove vasi, občinskimi svetovalci pa posestniki Jan. Ivančič s Hudega vrha, Jan. Pakiž iz Nove vasi, Jak. Turk iz Ravnika, Jož. Zakrajšek iz Zakraja in Jan. Turk iz Volčjega.

— (Razpisane službe.) Na jednorazrednih ljudskih šolah v Voklem in v Žabnici razpisani sta mesti učitelja-voditelja z dohodki četrtega plačilnega razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do 25. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Kranji. — Na dvorazredni ljudski šoli v Krškem je izprazneno mesto družega učitelja z dohodki četrtega plačilnega razreda. Prošnje do 10. avgusta pri okrajnem šolskem svetu v Krškem. — Na jednorazrednici v Zalem logu razpisano je mesto učitelja voditelja z dohodki četrtega razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do 25. julija pri okrajnem šolskem svetu v Kranji.

— (Utonili sta) dve deklici Marija in Nežika, prva stara 11 let, druga 15 let, hčeri posestnika g. Fistravca, ko sta se kopali v Pesnici, kakor se poroča iz Ptuja.

— (Stekla psa) klatila sta se te dni po občini Velika Nedelja na spodnjem Štajerji ter ogrizla več kokošij, nekaj svinj in jedno kravo.

Jednega teh psov ustrelil je lovski nadzornik Skorčič, drugi pa je pobegnil v gozd.

— (Strela) udarila je skozi okno v neki hiši v Trstu mej predvčeranj hudo nevihto v stanovanje namestniškega koncipista dr. J. B. v „Via Bellosguardo“ v prvem nadstropju. Užgala se je posteljna oprava, vendar so ogenj kmalu udušili, ko je prišel na pomoč mestni redar. Poškodovan ni bil nikdo. — Strela ubila je blizu Bazovice pri Trstu predvčeranjim jutraj 15letno kmetisko dekle iz Longere.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 15. julija. Včeraj interpeleoval Apponyi zaradi nedopustnega in nekorektnega ravnanja rumunskih oficijelnih krogov glede agitacije ogerskih Rumunov. Szapary odgovoril, da je izdal stroge naredbe glede agitacij ogerskih Rumunov, da pa bo, če se izkaže potreba, tudi stopil s primernimi predlogami pred zbornico.

Peterburg 15. julija. Car pozval Vyšnjegradskega v Peterburg. Sodi se, da bode ta pogovor velike važnosti.

London 15. julija. Dosedaj ima Gladstone 32 glasov večine. Splošno se sodi, da bode spravi večino na 50 glasov, kar bi omogočilo izvršitev Home-Rule.

Razne vesti.

* (Razpuščena društva.) Razun že omenjenih štirih dijaških društev v Gradcu razpustilo je namestništvo tudi društvo „Cruxia“ na rudarski akademiji v Ljubnem.

* (Erupcija Etne.) Zadnji čas provzročil je ognjenik Etna, ki že dlje časa bruha ogenj, veliko škodo. Na petih mestih meče lavo iz sebe, ki se razliva po okolici. V sled potresov zrušilo se je več hiš in so nekateri bližnji kraji v vedni nevarnosti.

* (Koliko so vredne noge.) Tramwajsko društvo v Chicagu bilo je te dni obsojeno, da plača 30.000 dolarjev nekemu malemu dečku, katerega je povozil tramwajski voz ter so morali vsled tega nesrečnemu dečku amputirati obe nogi.

Glas iz občinstva.

Slav. mestni zbor Ljubljanski je že pred 4. leti dovolil 1000 gid. za napravo novega tlaka na Poljanski cesti. A še vedno čakamo, da bi se pričelo to res potrebno delo in vendar odpravilo grasto kamenje, kateremu se pridevijo ime tlaka ob hišah. Po Poljanski cesti pohaja o tržnih in sejmovskih dnevih na tisoče ljudstva in ker imajo tudi prebivalci ob tej cesti pravico zahtevati, da so deležni dobrot in ne samo bremen Ljubljanskih meščanov, pričakujemo, da bo slavni magistrat zdaj, ko ima na stotine na glavnem trgu odpravljenih plošč, le-te porabil za tlak na Poljanski cesti, kajti sklep mestnega zbora še stoji.

V Ljubljani, 15. julija 1892.

Več hišnih posestnikov na Poljanski cesti.

Jutri
jour-fixe slov. vseučiliščnikov.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrta leta 1 gld. 15 kr.

Družba sv. Cirila in Metoda

je prejela od dne 1. maja do dne 30. junija t. l.

I. od podružnic letne doneske:

Graška izvenakademiška	65 gld. 75 kr.
Menišija	3
Ziljska na Koroškem	21
Trbovlje in okolica	150
Vuhred	1
Rojanska	100
Bolec	15
Litijska	90
Vel. Pirešice	9
Brežice	76

II. od darovateljev:

Iz Horjula	3
Litijsko-šmartinske Slovenke	100
Gosp. J. Rebek nabral	5
J. Miak v Železnikih	7
Vesela družba v Borovnici	1
Obrtniško pomočno društvo v Ljubljani	10
Gg. D. Žagar in F. Triller	5
Gosp. Fr. Čargo v Tolmini	11
K. Miklavčič, župnik v Zminji	100
Podpora sl. deželnega zbora kranjskega	1000
Gosp. A. Ostrožnik nabral	15
Gospa Franja Špilar v St. Petru	5
Meščanska vojašnica v Ljubljani	10
Gđa. P. Balman za prodane knjige	4
Dobljena stava	5
Prijatelj v Opatiji dar	5
Gosp. F. Marešič z Lipoglavu	2

V Ljubljani, dne 30. junija 1892.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Tomo Zupan,
prvomestnik.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Loterijske srečke 13. julija.

V Pragi: 86, 75, 22, 28, 27.

Tuji:

14. julija.

Pri **Maltai**: Richter, Lustig, Hilfreich, Kugi, Kronfeld z Dunaja. — Kaplja iz Kranja. — Ranzinger, Elsner iz Kočevja. — Ravena, Brelič z Reke. — Stepanek iz Brna. — Ertl iz Gradca. — Kukovič iz Brežic. — Moll iz Trbovelj.

Pri **Stonu**: Hönigman, Schöber, Kalster, Pegan iz Trsta. — Ulmer, Schmidt, Wagner, Weiss, Wenzl, Bartadi z Dunaja. — Jelčnik iz Litijske. — Dr. Blum, Vinokov, Fritsch iz Brežic. — Brodovcin iz Zagreba.

Pri **južnem kolodvoru**: Gaal iz Budimpešte. — Blau z Reke. — Petrič iz Brna.

Umrli so v Ljubljani:

13. julija: Marija Rabič, delavčeva hči, 14 dni, Dunajska cesta št. 28, božjast. — Gašper Piki, umir. brzojavni oskrbnik, 66 let, Frančiškanske ulice št. 10, vodenica.

V deželni bolnici:

13. julija: Alojz Peve, hlapec, 25 let, driska.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. julija	7. zjutraj	728.6 mm.	12.8° C	sl. svz.	obl.	25.2 mm.
	2. popol.	729.1 mm.	15.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	730.7 mm.	14.3° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 14.2°, za 4.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.05	95.35
Srebrna renta	94.95	95.05
Zlata renta	112.50	113.10
5% marcna renta	100.90	100.90
Akcije narodne banke	998.—	995.—
Kreditne akcije	312.—	310.—
London	119.70	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.51 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.68
Nemške marke	58.62 1/2	58.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	142 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	110	10
Ogerska papirna renta 5%	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	40
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	50

Proti

kašlju in prehlajenju, zlasti pri otrocih; proti zasliženju, boleznim v vratu, žolodet in na mehurji se najbolj priporoča (810—1)

koroški rimski vrelec

— pristna naravna tekočina —

— najfinejša namizna voda. —

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u.

Luskinina voda

in

Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadajo lasje, ko bi se po vnanje na to uplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje boleznij, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskinino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit Bérénice“, ki krepi lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—4)

Železnica

(lokomotiva, relsi, vozovi i. t. d.)

potrebna je

(807—1)

občini mesta Belega grada.

Obširne ponudbe naj se pošljejo kar najprej imenovani občini.

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—9)

Izborno proti boleznim žolodca

Rogaška deželna kisolina

Najboljše svežilna pijača

Tempeljska

in

Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrovrta polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: **Mihaelu Kastnerju** in **Morici Wagnerja vdovi**, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (478—4)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, na podo-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(524) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani: J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Šavnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Wario; v **Radovljici** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.